

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter I

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633868826560/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Mæphersons Bearbejdelse af oldkeltiske Heltedigte, der udgaves for at være skrevet af Skjalden Ossian. Digtene fik en uhyre Betydning for den europæiske Litteratur i Aarhundredets sidste Aartier; i Danmark mærkes deres Indflydelse fra Ewald og Baggesen og ned til Oehlenschläger, Grundtvig, Ingemann, Bredahl og Blicher, der 1807-09 udsendte den første danske Ossian-Oversættelse. Se Indl. S. VIII.

- 69 Harald Hildetand. Digtene S. 69-92 er trykt efter »Digtringene I, udkommen Januar 1811; den indbyrdes Rækkefølge er Originaludgavens. *Harald Hildetand* er skrevet i Sommeren 1810 («Erindringer» II, S. 29). Emnet er hentet fra det saakaldte »Sagabrudstykke» (Sögubrot), Kap. 7-9, der skildrer Braasvallaslaget og Harald Hildetands Død. Oehl. har benyttet Peringskiølds Udgave (1719); herfra stammer det urigtigt læste Skjoldmonavn Ursine (for: Visna). Ogsaa Saxos Skildring af Harald Hildetand (Slutningen af syvende, Beg. af ottende Bog) har ydet forskellige Enkeltheder, f. Ex. Beretningen om Kæmperne, der uden at blinke lod Ojenbrynene rage af sig med et Sværdhug. Om den formodede Indflydelse fra Oldislandsk paa Versemaalene (Rimor-Versemaal) se Ida Falbe-Hansen: »Oehlenschlägers nordiske Digtning» S. 73 og Marius Kristensen i »Danske Studier» 1918, S. 99. Oehl. kendte Rimorne fra Björners »Kämpa-Dater». *Thegn »Helt»* (Oehl.s Note; saaledes ogsaa Videnskabsbernes Selskabs Ordbog VII, 1853). Oldnordisk: egn: den frie Mand i Modsetning til Trællene.
- 70 *Svinefylket* »En Slagtorden som en Svinetryne» (Oehl.s Note).
Val »Den døende Helt, der gik fra Valpladsen til Valhal» (Oehl.s Note).
Danmarks Helt skal brænde I Sagacen søger Haralds Mænd at drukne ham i Badet.
- 71 *Hildurs Tand* Kamptand, Kæmpe. Smf. S. 74 *Hildurs Mænd*: Kæmperne. Hildur (Hilde), Datter af Kong Hogue, bortførtes af Kong Hedin. Faderen indhentede dem, og de to Konger fældede hinanden i Kam-

- pen; den gentages evigt, idet Hilde hver Nat vækker de faldne til ny Strid.
Lidskiarfs Drot Odin.
- 72 *Stakel* »Staaende Karl, der ei tør sidde med de Ande, Stakkel«. (Oehl.s Note). Etymologien er urigtig; Stakkel kommer af *stafkarl*, omvandrende Tigger, Stodder.
Niffelqvalm Niflheim, Taageverdenen, den dybeste Del af Dødsriget.
- 73 *Storværks Æt* Storværk er Stærkoddens Fader.
- 74 *Vidar* Odins Søn, den tavse As; at han nævner de faldne Kæmper, er fri Digtning.
- 75 *Kieven, som hun kiæk ham traf* Dette fortælles ikke om Stærkodder, men om en anden Kæmpe, Soknar-Sote.
- 76 De tvende Kirketaarne. I Paris 1808 fandt Oehl. Fortællingen i sjette Bind af Suhms Danmarks-historie (1793, S. 165—166) og noterede: »En dejlig Romance kunde gøres over Asger Rygs Hustrus Barselsseng. — ²⁷/₂ 1808 læste han Digtet for P. O. Brøndsted; det tryktes første Gang i Rahbeks »Ny danske Tilskuer« 1808, No. 40—41, ¹⁹/₅; nærværende Udgave følger Teksten i »Digtninger«. — Sagnet savner historisk Hjemmel; Absalon og Esbern Snare var ikke Tvillingbrødre.
Ottesange gl. dansk Betegnelse for *matutina*, den første af Dagens *horæ canonicæ* (d. e. de Tider paa Dagen, der er bestemte til Bøn, Saltesang og Skriftlæsning for Præster og Munke); celebreredes Kl. 3 om Morgenen.
- 79 *Røgen* (gml dansk) Duggen.
Guldkringen Sporehjul af Guld.
- 80 *Bas* Vildsvin.
Falden er nu det ene Taarn 1561 (Suhm VI, S. 166).
- 81 *hvilts* Formen findes hos P. Syv, f. Eks. i Omkvædet til Visen om Dronning Dagmars Død.
Evalds Grav. Se Noten til »Den frembrydende Vaar«, S. 45.
Sprinkelværket Jærngitteret om Graven.